

DE BROERS VAN DE BULDERKAMP

Een openluchtspel in vier bedrijven

Als zaalspel geschreven met de titel
Zakgeld en Oliebollen

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BROERS VAN DE BULDERKAMP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MOEDER HANNA BOLK

SIJMEN BOLK - haar oudste zoon

BONNE BOLK - haar middelste zoon

GRATJE BOLK - haar jongste zoon

MONIQUE VANDONGEN - het nieuwe buurvrouwtje

MACHTELD BRON - haar vriendin

GRADUS HOOYVELD - huisvriend van moeder Bolk

ANNIE HOOYVELD - zijn dochter

FRITS LANSCHOT - een jonge makelaar

GERRIT van DRIEL - met zijn SRV-wagen

JANSJE KAMPHUIS - buurvrouw

MARIETJE KAMPHUIS - haar dochter.

DOKTER VOS - huisarts

DECOR:

Middenachter, centraal, de grote boerderij DE BULDERKAMP.
Rechts een schuur. Links het huisje van Monique Vandongen.

EERSTE BEDRIJF

Een maandagmorgen in de zomer. Als het stuk begint hoort men de bekende ochtendgeluiden van het platteland. Er kraait een haan en voorzichtig komt Sijmen Bolk links op. Hij heeft zijn beste pak aan, maar hij ziet er erg verformfaaid uit. Zijn haren zijn verward en de bovenste helft van zijn overhemd staat open. Zijn stropdas hangt losjes om zijn nek. Hij loopt op zijn tenen naar de boerderij. Bij de voordeur haalt hij de huissleutel uit zijn zak, en steekt deze voorzichtig in het slot. Dan bukt hij zich en vindt bij de deur nog een sleutel. Kijkt even verbaasd en steekt hem dan, duidelijk zichtbaar, in zijn zak. Als hij de deur open wil maken blijkt dat deze niet is afgesloten. Hij opent verwonderd de deur, glipt snel naar binnen en doet de deur op slot. Even later komt Gratje links om de hoek van het huis. Hij heeft zijn werkkleren aan en maakt aanstalten om naar zijn werk te gaan.

GRATJE: *(in zijn handen wrijvend)* Gatverderrie, het is toch nog frisser dan ik dacht. Ik trek even een trui aan. *(hij wil in huis af maar de deur zit nu op slot. Verbaasd)* Wat krijgen we nou? De deur op slot? En ik kom er net uit. Zou moeder hem dan weer afgesloten hebben? *(kijkt door het raam naar binnen)* Ik dacht dat ze nog sliep. *(zijn schouders ophalend)* Nou ja, dan maar zonder trui op de fiets. *(hij gaat de schuur binnen om zijn fiets te halen. Dan roept hij luid)* Wat heeft dat te betekenen? Verrekte zwerver, wat moet jij hier in de schuur. Wil je wel eens als de bliksem maken dat je hier wekomt. We hebben het hier niet op vreemd volk. Schiet op of ik haal mijn beide broers. Dan kunnen ze je straks naar het ziekenhuis brengen. *(Bonne Bolk strompelt naar buiten. Ook hij heeft zijn zondagse kleren nog aan. Zijn pak is helemaal verkreukeld en hij zit onder het stro. Zijn haren zijn verward en zo te zien heeft hij de nacht in de schuur doorgebracht. Hij knippert met zijn ogen tegen het felle licht. Gratje komt naar buiten)* En nu als de bliksem van het erf af of ik..... *(verbaasd)* Bonne?? Ben jij dat? Wat moet dat voorstellen? Jij hebt je beste pak nog aan. Je hebt toch niet.... *(lacht)* Je wilt me toch niet vertellen dat je vannacht in de schuur hebt geslapen.

BONNE: *(met een pijnlijk gezicht)* Man hou toch op te schreeuwen. Ik heb al zo'n koppijn. Straks maak je moeder ook nog wakker met dat geblèr.

GRATJE: Die koppijn zal je eigen schuld wel zijn. Maar waarom heb je in de schuur geslapen? Je hebt toch een sleutel.

BONNE: Die heb ik daar ergens in het donker verloren. *(schudt met*

een pijnlijk gezicht zijn hoofd) Ik had gisteravond de broekspijpen nogal strak. En ik wou jullie vannacht niet wakker maken. Je weet hoe moeder is.

GRATJE: Weet je dan verder helemaal niet meer wat er gebeurd is?

BONNE: *Weinig. (nog wat onvast op zijn benen, nadenkend)* Ik weet alleen nog dat we gisteravond, tegen een uur of tien, met ons drieën een paar pilsjes hebben gedronken en toen..... *(schudt verder van nee)* Meer weet ik niet.

GRATJE: Dan zal ik het je wel vertellen. Jij hebt het eerst alleen op een zuipen gezet. Toen wou jij op de vuist met een paar jongens uit een ander dorp. Maar dat hebben Sijmen en ik nog net weten te verhinderen. Daarop zijn Sijmen en ik allebei onze eigen weg gegaan. Ik naar huis en Sijmen is nog even met een blond grietje naar buiten gegaan. *(trekt met zijn wijsvinger zijn linkerooglid naar beneden)* Brommers kijken.

BONNE: Een blond grietje? Toch niet dat ding waar hij de hele avond mee heeft zitten flikflooien.

GRATJE: Ja die met dat korte leren rokje?

BONNE: Die kwam hier helemaal niet vandaan. Ik bedoel, niet bij ons het dorp.

GRATJE: Sijmen wou haar geloof ik ook alleen maar wegbrengen tot aan de gemeentegrens. *(schudt beslist zijn hoofd)* Nee onze Sijmen gooit zijn principes niet over boord. Die gaat nog niet voor tien mooie blondjes de streep over.

BONNE: *(schudt driftig van nee maar trekt een pijnlijk gezicht omdat hij nog hoofdpijn heeft)* Nee, nee dat is waar. Dat doet onze Sijmen ook niet.

GRATJE: Ik denk dat hij vlak na mij thuis is gekomen. Ik heb hem tenminste niet gehoord. Maar allee, schiet op. Ga gauw naar binnen en trek je werkkleren aan.

BONNE: Werkkleren? Ik wou eigenlijk eerst nog even mijn pyama aantrekken.

GRATJE: Jij hebt je verstand toch wel. Weet je wel hoe laat het is?

BONNE: *(op zijn horloge kijkend)* Potverdorie zo laat al. *(wil naar binnen maar merkt dat de deur op slot zit)* Gratje, de deur is op slot. Heb jij geen sleutel? *(de deur zwaait open en moeder Hanna Bolk uit huis op)*

HANNA: *(kwaad tot Bonne)* Wat is dat voor een heidens kabaal. *(kijkt Bonne van onder tot boven aan)* Wat krijgen we nou? Wil jij in je goeie kleren de stal uitmesten?

BONNE: *(hulpeloos naar woorden zoekend)* Ja moeder, ik bedoel nee moeder. Ik eh.....ik heb me vanmorgen vergist. Ik dacht dat het nog

zondag was en.....

GRATJE: *(haastig zijn fiets pakkend en af)* Jullie komen er met z'n beiden wel uit hè? Ik ga naar mijn werk. Ajuuus.

HANNA: *(pakt Bonne als een klein kind bij zijn oren, wat hij gelaten toelaat, en neemt hem mee naar huis)* Probeer me nu niks wijs te maken. Je weet bliksems goed dat het maandag- morgen is. Kereltje, ik heb het wel gehoord. Je hebt met je dronken kont vannacht in de schuur geslapen. Jammer dat ik het geen tien minuten eerder heb geweten. Dan had je een emmer koud water over je donder gekregen.

BONNE: Ja moeder eh....ik bedoel nee moeder.

HANNA: Je moest je schamen. Neem een voorbeeld aan je beide broers. Gratje gaat al naar zijn werk en Sijmen staat zich te wassen en te scheren. Die zorgen wel dat ze voldoende nachtrust krijgen. *(duwt hem naar binnen)* Ga uit mijn ogen lelijke zuiplap. *(schreeuwt naar binnen)* En binnen een half uur sta jij hier gewassen en geschoren op het erf. *(wrijft zich vergenoegd in de handen)* Zo daar heb ik deze week geen kind meer aan. *(kijkt om zich heen)* En nu als de bliksem zorgen dat..... *(als ze haastig in huis af wil gaan, komt Jansje Kamphuis rechts naast de schuur op)*

HANNA: *(spijtig)* Te laat.

JANSJE: *(opgewekt)* Goeiemorgen Hanna. Wat hoor ik? Ben ik te laat?

HANNA: *(wat kregelilig)* Nee, nee natuurlijk ben je niet te laat. Jij weet altijd precies op het juiste moment te komen. *(gemaakt vriendelijk)* Goeiemorgen Jansje.

JANSJE: *(verontwaardigd)* Ben je met het verkeerde been uit bed gestapt? Je bent zo kortaf. *(geheimzinnig)* Of is Gradus Hooyveld gisteravond ondeugend geweest?

HANNA: Gradus Hooyveld? Eh nee. *(zenuwachtig lachend)* Hahaha, wel nee. Gradus ondeugend? Daar hebben wij de leeftijd niet meer voor. Nee Jansje, elke zondagavond zitten we gewoon met z'n beiden een potje te jokeren. Om tien uur moet hij naar huis. Wij houden onze relatie vriendschappelijk en puur.

JANSJE: Puur? Hahaha, het lijkt wel of je over een reep chocolade praat.

HANNA: Je weet best wat ik bedoel.

JANSJE: Ja en als hij ondeugend mocht worden heb je nog steeds die buks achter de deur staan is het niet?

HANNA: *(tevreden knikkend)* Zo is dat. *(zorgelijk)* Nee Jansje, het zijn die jongens van mij. Ik geloof dat ze nog steeds in een puberteitscrisis zitten. Er is ieder weekend wel wat. Drank, vrouwen

en vechten. De laatste tijd is het Sijmen. Hij is er nu geloof ik achter gekomen dat er twee soort mensen op de wereld zijn. En dan onze Gratje. Die heeft regelmatig iemand voor een paar honderd gulden bij de benen. En vanmorgen? Wat een toestand. Onze Bonne heeft de hele nacht met zijn dronken kont in het stro gelegen. Het zijn nog een stel grote kinderen.

JANSJE: Lichamelijk zijn ze anders volwassen genoeg. Daar hoor je genoeg verhalen over. Ik heb ook gehoord dat ze de laatste tijd wat kort door de bocht gaan.

HANNA: (*zorgelijk*) Jansje, ik wou dat ze alle drie maar eens met een fatsoenlijk meisje thuis zouden komen. (*zuchtend*) Maar zolang ze op deze manier doorgaan heb ik er een hard hoofd in.

JANSJE: Onze Marietje zegt dat jullie Sijmen er de laatste tijd wel pap van lust en.....

HANNA: (*valt verschrikt in*) Onze Sijmen is toch niet met jullie Marietje mee geweest? (*quasi blij*) Ik bedoel, wat leuk voor jullie Marietje, maar eh... Sijmen en Marietje. Ik weet niet of die wel bij elkaar passen.

JANSJE: (*hoofdschuddend*) O maak je maar geen zorgen. Onze Marietje kan wel wat anders krijgen. Ze zegt zelf dat jullie Sijmen haar type niet is.

HANNA: (*bemoedigend*) Blijven hopen Jansje, blijven hopen. Ik zeg maar zo: er is geen potje zo scheef of er past wel een dekseltje op.

JANSJE: Nee, onze Marietje hoort toevallig nog wel eens wat.

HANNA: Nou Jansje, jullie Marietje zal van onze Sijmen geen last hebben. Ik zal het hem wel zeggen.

JANSJE: Doe dat Hanna. Doe dat, want onze Marietje is oerdegelijk.

HANNA: Ja dat is zo. Zo degelijk als een betonnen muur. Koud, stijf en ruw.

JANSJE: (*doet net of ze het laatste niet gehoord heeft*) Degelijke meisjes als onze Marietje trekken alleen maar degelijke mannen aan. Dat kun je wel zien aan Hendrik en ik.

HANNA: (*instemmend knikkend*) Daarom is Marietje natuurlijk ook altijd enig kind gebleven.

JANSJE: Nee nee Hanna, dat had een heel andere reden. Hendrik vond mijn vrouwelijkheid net een mooi cadeau toen hij mij, van mijn vader en moeder, kreeg op onze trouwdag.

HANNA: (*medelijdend*) Ach nee toch. Heeft Hendrik jouw cadeau gekregen? Waren je ouwelui dan zo blij dat ze je kwijt waren?

JANSJE: Natuurlijk niet. Nee, ik ben altijd enigst kind geweest. Mijn moeder zij tegen Hendrik dat hij zuinig op mij moest zijn.

HANNA: (*zuinig knikkend*) Ja zo zuinig dat hij zijn cadeautje nooit

fatsoenlijk uit heeft mogen pakken.

JANSJE: *(niet begrijpend)* Cadeautje? O nee, mijn Hendrik pakt zijn cadeautje, met de verjaardag, nooit uit. Hij weet al wat er in zit. S.O.S.

HANNA: S.O.S.?

JANSJE: Ja, sokken, overhemd en stropdas. *(maakt aanstalten om weg te gaan)* Maar goed ik ga weer op huis aan. De was- automaat zal nu wel afgeslagen zijn.

HANNA: Als je nog even blijft staan komt het er misschien ook nog wel gestreken en opgevouwen uit.

JANSJE: Als dat eens waar was. Nou dag Hanna. *(rechts voor af. Als Hanna in huis af wil gaan komt Sijmen naar buiten. Hij ziet er, ondanks zijn werkkleding, sportief en keurig verzorgd uit)*

SIJMEN: Morgen moeder.

HANNA: Morgen Sijmen. Goed geslapen?

SIJMEN: *(schrikt)* Eh ja...ja *(geheimzinnig lachend)* Prima moeder.

HANNA: Ik heb je vannacht helemaal niet thuis horen komen. Dan was je zeker vroeg?

SIJMEN: Zeker, het was erg vroeg. *(voor zich heen)* Eigenlijk wel heel erg vroeg.

HANNA: *(goedkeurend)* Goed zo jongen. Dan heb jij wel vol- doende nachtrust gehad. Alleen onze Bonne heeft er weer een potje van gemaakt.

SIJMEN: Onze Bonne? Wat is er dan gebeurd?

HANNA: Hij heeft gisteravond de sleutel verloren. Daarom heeft hij vannacht in de schuur geslapen. Je moet hem vandaag maar eens flink onder handen nemen. Dan zweet hij er de alcohol wel weer uit.

SIJMEN: Kom nou moeder. Zo erg is dat toch ook weer niet. Bonne is een volwassen kerel. Gun die jongen toch zijn pleziertjes.

HANNA: Dat gun ik hem ook wel. Maar het moet niet ten koste gaan van zijn gezondheid. *(wil in huis af)* O eh, voor ik het vergeet. Wat is dat toch tegenwoordig met jou. Er bellen iedere keer meisjes. Gisteravond al weer. Er was er een bij die zo huilde dat ik haar helemaal niet kon verstaan. En een ander zei dat ze zo lang op je heeft staan wachten dat ze over tijd was.

SIJMEN: *(schrikt)* Over tijd? *(en reageert even wat onzeker maar dan onschuldig)* Wat zeg je moeder, meisjes die naar me vroegen? Dat kan helemaal niet. Ik bedoel, ze weten niet eens mijn telefoonnummer.

HANNA: *(zorgelijk)* Jij haalt toch geen gekke dingen uit hè? *(moederlijk)* Jongen, denk er om, blijf puur en onschuldig tot aan je trouwdag.

SIJMEN: *(afwezig)* Ja, ja natuurlijk moeder. *(opeens)* O ja, nu weet ik het weer. Er vragen regelmatig meisjes of ik geen lid van het zangkoor wil worden. *(driftig ja knikkend)* Ja, dat zal het geweest zijn.

HANNA: O ja? Waarom ga je niet bij het zangkoor? Gradus Hooyveld zegt.....Ik bedoel Annie Hooyveld is er ook bij. *(bij het afgaan)* Ja jongen, dat van dat zangkoor zou nog helemaal niet zo'n gek idee zijn. *(steekt haar hoofd weer om de deur)* Of bij de toneelvereniging in het dorp, ROMEO EN JULIA.

SIJMEN: Alsjeblieft moeder, hou toch op. Zang of toneel, dat is niks voor mij. En helemaal niet als Annie Hooyveld er bij is. Die heeft me veel te veel kapsones. *(Hanna trekt zich weer terug en Sijmen krabt zich achter het oor)* Potverdorie ik mag wel oppassen met wie ik afspreek in het vervolg. Hoe zouden die meiden nu opeens aan mijn naam en telefoonnummer zijn gekomen? En ik maak ze altijd wijs dat ik Johnny heet. *(wrijft zich vergenoegd in de handen)* Jonge jonge als ik nog aan vannacht denk. *(als hij achter het huis af wil komt Monique, in een heel oud autootje, rechts achter op. Ze rijdt langs de boerderij maar ziet Sijmen niet. Ze stopt bij het huisje en blijft enkele ogenblikken, vanuit haar auto, naar het huisje kijken en stapt dan uit. Ze is modieus gekleed. Sijmen, die zich ergens bij de boerderij verdekt op heeft gesteld, kijkt nieuwsgierig naar Monique)*

MONIQUE: *(in haar papieren kijkend)* Dit zal dan het huisje moeten zijn waar makelaar Lanschot over sprak. *(goedkeurend)* Zo, dat ziet er niet slecht uit. En zo te zien, keurig onderhouden. *(op haar horloge kijkend)* Ik ben eigenlijk wel wat aan de vroege kant. Maar dat is geen probleem. Nu kan ik het rustig op mijn gemak bekijken. *(verrukt)* Ja, dit is nu precies wat ik zoek. Nog geen driehonderd meter van de grote weg. En toch is het hier, zo te zien, heel erg landelijk en rustig. *(Sijmen laat zich zien en steekt groetend zijn hand op. Monique wil hem eerst nog negeren maar bedenkt zich. Ze merkt dat Sijmen haar al gezien heeft)* Te laat Monique. De eerste inboorling heeft je al ontdekt. *(knikt vriendelijk maar afstandelijk terug)* Monique, ook al meen je er niets van, gewoon vriendelijk terug groeten en verder gewoon negeren. *(Bonne, in zijn werkkleding en op klompen, uit huis op)* Kijk eens aan, daar hebben we inboorling nummer twee. Die is volgens mij net wakker. Hij ziet er nog niet erg monter en uitgeslapen uit. *(ze gaat op het bankje voor het huis zitten en schenkt verder geen aandacht aan de jongens)*

BONNE: *(ziet niemand en roept)* Sijmen! Sijmen waar ben je? Moeder zei dat.....

SIJMEN: Bonne? *(komt te voorschijn)* Ja ja hier ben ik. Goeiemorgen broer.

BONNE: *(bromt)* Morgen.

SIJMEN: *(bekijkt hem lachend)* Nou jongen, jij hebt er op maandagmorgen wel eens frisser uitgezien. Je had gisteravond beter tegelijk met je broer naar huis kunnen gaan. Dan had je nu niet zo'n spijker in je kop.

BONNE: *(pijnlijk kijkend)* Ik weet het wel. En dan had ik ook nog in mijn eigen bed kunnen slapen.

SIJMEN: Ja, dat was beter geweest dan in het stro.

BONNE: O, dus je weet het al?

SIJMEN: Moeder heeft het me verteld. Ze zei dat ik jou vandaag maar eens flink aan moest pakken.

BONNE: Maar dat meen je toch niet echt hè?

SIJMEN: Natuurlijk niet. We moeten elkaar niet afvallen broer.

BONNE: Nee. Zeg, is het gisteravond nog wat geworden met dat blondje in dat strakke leren rokje?

SIJMEN: Met Sylvia?

BONNE: O, heette deze Sylvia? En jij heet Johnny. Nou een mooi stel bij elkaar. Sylvia en Johnny. Net een paar artiesten die piratenmuziek maken.

SIJMEN: Piratenmuziek? *(geheimzinnig lachend)* Nee joh, ik heb vannacht bij Sylvia alleen maar vioolmuziek gehoord. Ja, niet echt natuurlijk. *(Bonne kijkt hem dom en vragend aan)* Ach laat maar. Zeg Bonne, ben jij vannacht soms ook iets verloren? *(haalt een sleutel uit zijn zak en gooit hem Bonne toe)* Hier pak aan, die heb ik vanmorgen hier voor de deur gevonden.

BONNE: O gelukkig.

SIJMEN: *(wil weg)* Kom laten wij ook maar aan de slag gaan. *(geeft hem een zware moker)* Ik wil die afrastering, achter op de kamp, vandaag repareren. *(stoot hem aan en knikt in de richting van Monique)* Heb je dat al gezien?

BONNE: *(kijkt)* Die ouwe roestbak. Van wie is dat ding.

SIJMEN: Dat ding is van dat "lekkere ding" wat daar op dat bankje zit.

BONNE: *(moeilijk kijkend)* O nee, geen vrouwen. Daar heb ik vanmorgen de kop helemaal niet naar staan.

SIJMEN: *(lacht)* Vanmorgen? Hahaha, man, daar heb je de kop nooit naar staan. Aan jou zit helemaal geen vrouwenvlees. *(kijkt nieuwsgierig)* Wat zou dat grietje daar zo vroeg moeten?

BONNE: Dat weet ik niet en dat interesseert mij ook niet.

SIJMEN: We zullen toch geen nieuwe burens krijgen?

BONNE: Nou dat huisje staat al zo lang leeg. Dat zou best eens een

keer kunnen gebeuren.

SIJMEN: Potverdorie, als dat ons nieuwe buurvrouwtje gaat worden moet ik maar eens een keer kennismaken.

BONNE: *(beslist)* O nee. *(zwaait, Sijmen bijna rakend, met een pijnlijk gezicht de zware moker op zijn schouder)* Alles wat aan de andere kant van de gemeentegrens woont zijn geen burens. Je weet wat we hebben afgesproken. *(wil links achter af)*

SIJMEN: *(slaat zijn arm vriendschappelijk om zijn schouder en bij het afgaan)* Bonne, het kan helemaal geen kwaad als je af en toe eens probeert je grenzen te verleggen. *(Sijmen zwaait nog een keer stiekem zonder dat Bonne het ziet. Beiden achter het huis af. Monique kijkt hen beiden nieuwsgierig na maar zwaait niet terug. Even later komt Frits in zijn auto aanrijden. Hij stapt uit terwijl Monique is opgestaan)*

FRITS: Goedemorgen Monique Vandongen.

MONIQUE: Goedemorgen Frits Lanschot. *(geven elkaar de hand)*

FRITS: Zo, dus je was er al? *(op zijn horloge kijkend)* Ik dacht even dat ik te laat was.

MONIQUE: Nee hoor je bent precies op tijd. Ik ben expres wat vroeger gekomen. Zo kon ik het huisje op mijn gemak van de buitenkant bekijken.

FRITS: En vertel eens. Wat is je eerste indruk?

MONIQUE: Dat je niets te veel hebt gezegd. Dit is nu precies wat ik zocht.

FRITS: Daar ben ik dan erg blij om. Zeg eens, hoe gaat het met je?

MONIQUE: Met mij gaat het prima, dank je. En jij?

FRITS: Uitstekend. Jammer eigenlijk dat we elkaar, na die laatste reünie, helemaal uit het oog zijn verloren.

MONIQUE: Ja zo gaat dat hè. Ieder gaat zijn eigen weg. Maar jou telefoonnummer had ik nog steeds. Je hebt me toen verteld dat je hier in het dorp op een makelaarskantoor werkte.

FRITS: Werkte. Vorig jaar kon ik de zaak van de oude meneer van de Berg eindelijk overnemen. Zodoende wist ik waar ik aan begon.

MONIQUE: *(bewonderend)* Zo zo. En nu ben je dus eigen baas?

FRITS: Ja en van niemand meer afhankelijk. Ik heb het voordeel dat dit een prachtige streek is. Er zijn steeds meer mensen die de grote stad ontvluchten om in een buitengebied te gaan wonen. Maar helaas, het huizenaanbod is natuurlijk niet zo heel erg groot.

MONIQUE: Dan heb ik zeker erg veel geluk gehad. Ik bedoel als er zoveel vraag naar is. Is dit huisje pas leeg komen te staan?

FRITS: *(aarzelend)* Nou nee, het wordt al een hele tijd niet meer bewoond. De eigenaar heeft het ooit gekocht om er zelf te gaan

wonen.

MONIQUE: Maar hij vond het hier zeker te eenzaam?

FRITS: Niet alleen te eenzaam. Hij kwam er ook achter dat hij iets te ver van zijn werk af woonde.

MONIQUE: Dan weet jij natuurlijk ook wel wie de eigenaar is? Toe, Frits doe eens een goed woordje voor me. Ik zou het best willen kopen.

FRITS: Nee Monique, het is niet te koop. De eigenaar wil het alleen verhuren. Uiteindelijk, zo redeneert hij, leegstand is achteruitgang. Het enige wat ik voor jou zou kunnen doen is, als hij ooit wilt gaan verkopen, zorgen dat jij de eerste bent.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto